

PEŘIMOV

List pro sousedy a chalupáře

XXVII. ročník

Naši malí divadelníci spolu s M. Jiříštou a P. Pačlikovou při rozsvěcení vánočního stromu (7. 12. 2024).

Vážení spoluobčané, chalupáři a příznivci obce Peřimov,

zdravíme vás s prvním číslem našeho obecního zpravodaje. Hned na úvod bychom vás chtěli na žádost Policie ČR důrazně upozornit, abyste si dávali pozor na to, komu sdělujete své osobní údaje ke svým platebním prostředkům, a při jednání přes sociální sítě a mobilní telefony byli velice obezřetní. Na obvodním oddělení v Jilemnici během roku 2024 evidovali stále se rozrůstající podvody tohoto charakteru. I v našem katastru došlo v roce 2024 k nárustu přestupků a trestných činů, a to o 300 %.

Ale teď již k činnosti a připravovaným akcím letošního roku. Opět byly uzavřeny Veřejnoprávní smlouvy s Městem Jilemnice na spolufinancování sociální a pečovatelské služby. Nově jsme uzavřeli smlouvu, která řeší rušení trvalého pobytu správním řízením. Byli jsme požádáni o finanční dar pro Svaz tělesně postižených a Spolek diabetiků, oběma jsme přispěli drobnými finančními částkami. Zakoupili jsme nůžkový stan 3x6 m, který budeme využívat při kulturních akcích, nechali jsme vyrobit 10 ks dřevěných informačních tabulí, které budou rovněž sloužit při pořádání našich akcí v obci.

Na podzim letošního roku se připravujeme na zapojení do systému Door-to-door. Motivem pro zavádění tohoto systému je získat kvalitnější vytříděný odpad a zvýšit jeho objem. Zároveň by mělo docházet i ke snížení produkce směsného komunálního odpadu v obci, k tomu budou sloužit barevné popelnice, které jsme pořídili pomocí dotace z OPŽP. Zájemci se již mohou hlásit na OÚ a během letních prázdnin vám budou popelnice dovezeny.

Společně se sousedními obcemi opět připravujeme prvomájové setkání u mostu, kam jste všichni srdečně zváni. Největší výzvou letošního roku je pro nás 3. sjezd rodáků, který společně s SDH Peřimov připravujeme. Budeme rádi, když podpoříte hasiče a zapojíte se i do průvodu obcí. MS Strážník se postará o teplou kuchyni a do kulturního programu se zapojí i divadelní spolek Na peříčku. Vše potřebné se dočtete na přiložené pozvánce, budeme se těšit, že nás přijdete podpořit a setkat se se svými sousedy, známými a kamarády.

Jsou před námi Velikonoce, přejeme vám jejich prožití v pokoji a radosti, dětem bohatou pomlázkou.

Vaše zastupitelstvo

Plánované akce

sobota 5. dubna - od 8 hod. budou u prodejny přistaveny kontejnery na velkoobjemový odpad, elektroodpad, železo a dřevo, ve 14 hod. sraz před OÚ - akce Uklidme Peřimov

čtvrtek 1. května – prvomájové setkání u mostu přes Jizeru

sobota 3. května – Florián (pálení vatry)

neděle 18. května – Peřimovská desítka

sobota 31. května – dětské odpoledne na hřišti

pátek 27. června – v 16 hod. vernisáž výstavy o Peřimově (tělocvična v OÚ), otevřeno do 29. 6.

sobota 28. června – sjezd rodáků

Odpadové hospodářství

Připomínáme povinnost všech občanů, kteří jsou přihlášení k trvalému pobytu v Peřimově nebo mají v obci stavbu určenou k rekreaci, uhradit **poplatek za odpady na rok 2025 ve výši 700 Kč**. Poplatek lze uhradit na OÚ v pondělí a ve středu od 15.00 do 18.00 nebo zaslat na účet 10027581/0100 s uvedením čísla popisného jako variabilního symbolu. Splatnost poplatku je do 30. 4. 2025.

Vážení spoluobčané,

jistě jste zaznamenali informace o novém systému třídění odpadu do jedné společné nádoby. Odborně se tomuto třídění říká sběr multikomodit a jeho principem je vytřídění odpadu zvlášť na více druhů tříděných složek do jedné nádoby (např. plast, kov a nápojové kartony do žluté nádoby) a zvlášť na směsný komunální odpad. Má to však jednu velkou podmínku, a tou je existence velmi moderní třídírny odpadů v daném regionu. Tyto třídírny dokážou např. pomocí laserového paprsku provést další dotřídění odpadu dle jednotlivých surovin. Takovýto způsob třídění je samozřejmě jednou z cest, ale v současné době je na něj připravena jen část našeho území. V současné době na našem území ani v ekonomicky rozumné dojezdové vzdálenosti žádná obdobná třídírna odpadů neexistuje a naše koncová zařízení přebírají vytříděný odpad ve stále stejném režimu – zvlášť plast a nápojové kartony a samostatně kovy. Náš způsob třídění není tedy ani špatný, ani neúčinný, ale je v daný okamžik jediný možný. Pokud se moderní technologie přiblíží i k našemu regionu a bude možné a žádoucí přejít na jiný systém, určitě tomuto kroku bude předcházet viditelná informační kampaň ze strany obcí a měst a také ze strany svozové společnosti.

Všem děkujeme, že sledujete aktuální novinky a že i nadále pečlivě třídíte a pomáháte obcím plnit jejich zákonné povinnosti.

Není svazek jako svazek – představujeme nová loga pro spolupráci obcí v regionu.

Obec Peřimov je od roku 1999 členem dobrovolného svazku obcí Jilemnicko. Za tuto dobu zde díky jeho činnosti mohlo vzniknout nebo vyrůst mnoho nového a zajímavého. Některé aktivity se vás, občanů, dotkly přímo (kompostárny, nová svozová společnost, Krakonošovy letní podvečery) a některé jste možná ani nestihli zaznamenat.

Od letošního roku však značka Jilemnicka – svazku obcí oficiálně zanikla. Důvodem není to, že bychom už neměli co na práci a spolupráci obcí ukončili, ale právě naopak. Rozsah a množství společné práce natolik narostlo, že jsme se rozhodli rozdělit svoji činnost do dvou samostatných organizací. A s nimi se samozřejmě pojí nová loga a nové webové stránky. Od roku 2025 se tak

o činnosti v oblasti odpadového hospodářství stará Technický svazek obcí Krkonoše (o jeho aktivitách více na www.tsokrkonoše.cz) a o všechny další činnosti v oblasti kultury, sociálních služeb, cestovního ruchu a místního rozvoje pak Jilemnicko – společenství obcí (více na www.jilemnicko-so.cz). Budeme rádi, pokud nové webové stránky navštívíte, protože věříme, že se s aktivitami zaštitěnými spoluprací obcí a s novými logy budete setkávat čím dál tím více.

Obec Peřimov v roce 2024 vyprodukovala 75,875 t odpadu, z toho 41,61 % nevytříděné složky a 58,39 % vytřídila. 1,61 % nám chybí do 60 %, abychom splnili povinnost vyplývající z platné legislativy.

Finanční náklady likvidace odpadů v roce 2024:

Na poplatcích od občanů vybráno	239.111,00 Kč
Odměna EKO-KOM za vytříděný odpad	115.303,50 Kč
Náklady na likvidaci	390.040,23 Kč
<u>Obec doplatila</u>	<u>35.625,73 Kč</u>

ÓÚ Peřimov

Ohlédnutí za vydařenou sezónou peřimovských divadelníků

Divadelní spolek Strážník se v roce 2024 po osmi letech od premiéry vrátil k divadelnímu představení Divčí válka, které opět s velkým úspěchem uvedl v Pecce (25. 5.), Dolním Lánově (21. 6.), Martinicích (13. 7.), Roztokách u Jilemnice (17. 10.) a v Jesenném (22. 11.). Je vidět, že vtipně podaná hra ochotnického souboru dokáže i v dnešní době internetu a sociálních sítí pobavit široké publikum. Kromě těchto představení se divadelní soubor zasloužil o mikulášskou návštěvu v rodinách s malými dětmi (5. 12., viz foto dole) a o setkání u nové kapličky spojené s bohatým občerstvením (22. 12.).

Dětský divadelní kroužek Na Peřičku vystupoval na prvomájovém setkání u peřimovského mostu, při vítání občánků (13. 7.) a při tradičním rozsvěcení vánočního stromu (7. 12., viz úvodní foto). Vzhledem k odchodu některých členů kroužku způsobeným přestupem na střední školu apod. bude soubor doplněn o nové děti. Věřme, že se tuto krásnou, ale náročnou aktivitu podaří v obci udržet i v následujících letech.

A co naši divadelníci plánují? Dospěláci nacvičují středověkou komedii o trampotách rodiny rytíře Provoda a jeho dcery Rytířova dcera (autorem je Petr Tomšů), děti nacvičují divadelní hru od Jiřího Tíbitanzla Pohádky z Krakonošovy zahrádky. Obě hry by měly mít premiéru na podzim tohoto roku.

Dodejme ještě, že 24. 11. 2024 byly oba peřimovské divadelní spolky zapsány u Ministerstva vnitra ČR a získaly společně samostatný status.

Zpracováno podle podkladů Milana Jiříšty.

Most přes Jizeru

Vážení přátelé,

1. května loňského roku proběhlo u peřimovského mostu přes Jizeru májové setkání občanů čtyř obcí: Mříčné, Peřimova, Hájů nad Jizerou a Bystré nad Jizerou. Hlavním důvodem tohoto setkání občanů byl „umělý spor“ o náš železobetonový most přes Jizeru.

Dlouhá léta jsme žili v přesvědčení, že most je peřimovský a tak byl také označován na všech úředních dokladech, které se tohoto mostu týkaly. Jaké však bylo naše překvapení, když se v předloňském roce na oslavách obce v Dolní Sytové v hlavním projevu vyjádřil starosta Hájů nad Jizerou ing. Jaroslav Křapka, že se jedná o sytovský most přes Jizeru do Peřimova. Peřimováci, přítomní na oslavě, toto prohlášení zpočátku brali jako nepřilíš jasný žert, jako určitou nadsázku. Když ale místostarosta Hájů nad Jizerou Josef Šedivý toto ještě několikrát zopakoval, bylo nám Peřimovákům jasné, že „zajizerští“ sousedi si chtějí most tak trochu přivlastnit. Po krátké výměně názorů se čelní představitelé obou obcí a podpůrných sousedních obcí, dohodli, že si to vyřikají na veřejném setkání 1. května 2024 přímo u mostu, který byl předmětem sporu.

Peřimovští občané se na tento „střet“ velice pečlivě připravovali. Vyrobili informační tabuli s důkazními materiály, z nichž vyčteme, že není pochyb, komu most patří.

V ten den zastupitelé obecního úřadu prodávali reklamní předměty obce a zajistili občerstvení. Členové dětského divadelního kroužku Na Peřičku zazpívali pěkné písničky, mezi nimiž připomněli návštěvníkům existenci některých důležitých listin, které se týkaly zajištění projektové dokumentace, stavebního povolení, shánění peněz na stavební materiál i vlastní výstavby mostu.

Došlo dokonce i ke konfrontaci všech starostů zmíněných obcí a zdálo se, že situace se vyvíjí v náš prospěch. Mezi návštěvníky akce početně převyšovali Peřimováci a byla cítit všeobecná úleva, že most zůstane „náš“, peřimovský. Pak ale vystoupil charismatický Pepa Šedivý. Neměl jediný potvrzený důkaz, neměl žádný historický doklad. Přišel před mikrofon, vytáhl ze šosu list a pročitěně přečetl pohádku Jak kozí láska Sytovákům most postavila. Jako by mávnul kouzelným proutkem, rázem si tento manipulátor získal sympatie snad celého obcenstva.

Naštěstí pak moderátorka a starostka obce Mříčná Jana Holcová nedala hlasovat, či že ten most tedy je, a odložila vyřešení sporu na letošní setkání. Proslýchá se, že Sytovští přijdou s novou pohádkou, a tak se na ně musíme připravit. Abyste mohli posoudit nekalé praktiky Sytovských, přikládáme pohádku Pepy Šedivého v plném znění.

Přátelé, peřimovští patrioti, přijďte nás 1. května podpořit v našem spravedlivém boji. Peřimovský most si přece vzít nedáme!!!

Milan Jiříšta

Jak kozí láska Sytovákům most postavila

Na počátku všeho života, všeho pokroku byla, je a bude láska. Nejen láska mezi lidmi, ale i láska pulzující mezi vším živým.

Nebylo v dobách minulých v našem podhorském kraji stavení, kde by alespoň jedna kozí brada z chlívku nevykukovala, kde by kozy živitelky nebylo. Starost a péče o tato bohulibá stvoření povětšinou ženám byla svěřena. A tak zatímco si chlapi hlavně o práci mezi sebou rozprávěli, ženy krom všedních rozprav o svých domácnostech vedly i řeči o svých svěřenkyních, o svých kozách, jimž různá jména dávaly a všelijak je opečovávaly. (Při sčítání koz v r. 1890 bylo v Dolní Sytové napočítáno 18 Rozálií, 14 Mařenek, po deseti Aničkách a Pepinách, 4 Bohunky a jedna Kanálie.) Bez koz nebylo by mléka, bez něj nebylo by co dát dětem, a tak kozy měly vše, co jim na očích viděno bylo.

Co by bylo ženy bez muže. Co by bylo za život kozy bez kozla. I srdce kozí, vždy v danou dobu, začalo bušit silněji, kozy neklidnými se stávaly, samou touhou žrát nechtěly a nezbývalo než s kozami kozla vyhledat a průchod té lásce zvířecí dát.

Široko daleko známo bylo, že nejlepšího kozla pantáta Janoušek v Peřimově má. Nebylo sytovské kozy, ke které by se věhlasu peřimovského kozla Bedřicha nedostalo, však i tetky sytovské, vždycky v té době, kdy se touha na kozy dostavila, vidávaly své svěřenkyně u vrátek chlívku, kterak toužebné pohledy na druhou stranu Jizery posílají, a když se s nimi k Peřimovu vydaly, samy je vedly cestou známou, přes lávku dřevěnou za svým milým.

Nebylo však roku, kdy by Jizera dřevěnou lávku u kapličky na horní návsi v Sytové nepoškodila, či dokonce nestrhla. To pak krušné chvíle pro sytovské kozy nastaly. I Bedřich, věda, že nad sytovské kozy široko daleko není, smutně si bradu drbal a k Sytové smutným pohledem hleděl.

A už dost!!!, pravily sytovské tetky, babky a vůbec všechny ženy, jež své kozy v péči měly. I jaly se do svých chlapů tak dlouho hučet, na úřady psát, aby se pořádný most přes Jizeru postavil. Aby se vícekrát nestalo, že by láska kozí naplněna nebyla.

Právě proto rozhodla vrchnost, že břeh sytovský s peřimovským pevným mostem spojeny budou a že právě betonový oblouk, z něhož je krásný výhled k oběma vesnicím, bude pro přecházení tím nejlepším. Ať již totiž jedete jakýmkoli směrem, vždycky do sousední vesnice docházíte z kopce. Právě proto ten oblouk, aby se člověk vydýchati mohl.

A tak byl roku 1912 slavnostně most dostavěn. Však také jako první pařmáma Václavíková se svou kozou po mostě přešla. Dobová fotografie se bohužel nedochovala. Právě to, co prvotním impulsem ke stavbě mostu bylo, dokládá i fotografie návrhu pamětních soch, jež po obou stranách umístěny být měly. Návrhy kozího sousoší vypracoval na zadání Spolku sytovských žen akademický sochař Karel Sedmihubka z Kropáčovy Vrutice. Vše však první světová válka zhatila, a tak sochy životelek rodin na obou březích Jizery na mostě nakonec umístěny nebyly. Fotografie návrhu se však dochovala a můžete si ji prohlédnout na nástěnce.

Že krom srdcí zvířecích most i srdce lidská spojuje, že peřimovští kluci vždy věděli, že nejkrásnější divčí poupátka a kvítky na straně sytovské, dokládají mnohé rodiny, jež z obou břehů Jizery pocházejí. A kdo by snad o tom, že most hlavně osudy lidské spojuje, pochyboval, tak spojení srdcí peřimovského se sytovským paní starostka Mříčnické jasným důkazem jest. A o tom, jak se spojení srdcí sytovského s peřimovským srdce mříčnické vzniklo, zase někdy přistě.

Tak takhle to tedy po pravdě s naším mostem bylo.

Josef Šedivý

8. květen 1945

Za několik týdnů uplyne 80 let od konce 2. světové války v Evropě, na jejímž sklonku proběhl bojový střet mezi ustupující německou kolonou a partyzánskou skupinou v horní Mříčnické. Tato událost byla po mnoho let vykládána neúplně a často i nepravdivě. Zcela neznámou epizodou je pak přestřelka v Peřimově u mostu přes Jizeru. O důkladné zmapování celé události se dlouhodobým studiem zasloužil mříčnický občan pan Ing. Jiří Buchar, s jehož svolením zveřejňujeme část materiálů, které o této události sepsal.

Dne 8. května 1945 po 14. hod. odpoledne se v horní části obce Mříčnická střetla partyzánská skupina POPOV z Chuchelny pod velením majora Michaila I. Šalujeva a četaře Jaroslava Kousala (tajemníka obecního úřadu v Chuchelně) s německou vojenskou kolonou. Partyzánskou skupinu tvořilo 53 mužů, jedoucích na jednom nákladním autě a v osobním autě. Skupina přejížděla do Jilemnice s cílem osvobodit polní lazaret SS umístěný v budovách nemocnice. 7. května večer zahájil německý personál přípravy k evakuaci a partyzáni předpokládali, že se zde s ozbrojeným odporem již neseťkají.

Na počátku května měla partyzánská skupina POPOV přes 50 členů. Bylo v ní 26 sovětských vojáků (uprchlých vojenských zajatců), 18 českých uprchlíků žijících v ilegality, zbytek tvořili místní odbojáři. Vojenské střetnutí v horní části obce Mříčnická je svým rozsahem, počtem bojujících a velkým počtem mrtvých ojedinělé. Překvapující je rovněž datum tohoto střetnutí - v odpoledních hodinách 8. května 1945 ozbrojené povstání na Semilsku prakticky doznávalo.

Skupina partyzánů se po průjezdu Mříčnou zastavila kolem 13.30 hod. v horní části obce před domem starosty obce Bohuše Jebavého (čp. 204, foto archiv autora). Jaroslav Kousal s ním během této zastávky jednal o aktuální situaci v Jilemnici (město bylo již plně pod správou místního

Revolučního národního výboru) a partyzáni se mezitím rozsadili na travnaté mezi proti domu starosty, kde čekali na konec jednání. Po cca 30 minutách skupina pokračovala v jízdě. Po ujetí dalších 200 metrů se před křižovatkou silnic střetla s německou kolonou 31 aut a autobusů, která přijížděla od Jilemnice. V čele německé kolony jel velitel kolony (major Wehrmachtu) na motocyklu s postranním vozíkem označeným bílou vlajkou. V koloně bylo téměř 260 příslušníků Wehrmachtu, vojsk SS a německých civilistů, kteří v chvatu ustupovali před Rudou armádou. Asi 30 m před ústím křižovatky došlo ke krátkému vyjednávání parlamentáře Jaroslava Kousala s velitelem německé kolony.

Jaroslav Kousal požadoval, aby se kolona vzdala a odevzdala zbraně, velitel německé kolony naopak požadoval volný průjezd kolony. Poté, co zvedl nad hlavu bílou vlajku, na něj některý z partyzánů zahájil střelbu a zastřelil jej. Partyzáni si zvednutí vlajky vysvětlili jako pokyn k zahájení střelby. Němci opětovlali střelbu z kulometu MG-34 umístěného vedle čelního vozu kolony. V tomto okamžiku utrpěli smrtelná zranění první partyzáni, kteří vyběhli vlevo po krátkém svahu na louku. Obě bojující strany použily v první fázi boje rovněž ruční granáty.

Partyzáni se na počátku ozbrojeného střetnutí dopustili jednoho z nejzávažnějších válečných zločinů, uvedeného v tzv. Ženevských úmluvách - zastřelili německého parlamentáře jedoucího v čele kolony a jasně označeného bílou vlajkou. Tato událost nebyla z pochopitelných důvodů širěji publikována. Později ji Jaroslav Kousal popsal formou, kterou je nutno zásadně odmítnout pro její zjevný alibismus, viditelnou snahu zakrýt a ospravedlnit tento válečný zločin a pro její samotnou nelogičnost (viz sborník Semilsko v boji za svobodu v letech 1938-1945, OV KSČ Semily, 1965): „Vpředu jel na motocyklu s přívěsným vozíkem německý velitel, myslím major. Jakmile nás spatřil, vystrčil bílý praporek, zastavil se, ohlédl se dozadu a zvolal: *Wir werden nicht kapitulieren! Zum Feuer vorbereiten. (Nebudeme kapitulovat! Připravit k palbě!)*. Na tento rozkaz začali němečtí vojáci skákat z vozů doleva ve směru jízdy, pálit a snažili se dostat do lesa, který je přes potok ve vzdálenosti asi 300 metrů. Protože mluvím německy, ihned jsem vyrozuměl, o co jde. Tudíž i já jako velitel vydal jsem bez váhání rozkaz k palbě prvnímu autu, které jelo za námi. Náš kulomet přímou střelbou na kolonu a podél ní způsobil největší ztráty Němcům. Další bojovníci v čele se sovětskými partyzány se dostali až mezi německá auta, došlo k úplnému promíchání a nastal boj zblízka.“

Teno popis zcela postrádá logiku. Obě kolony na sebe narazily s momentem překvapení a ani jedna strana nevěděla, jaká je síla nepřítele. Velitel německé kolony neměl v úmyslu zahájit ozbrojený boj, chtěl si pouze vynutit průjezd směrem k západní spojenecké zóně. Několik minut předtím po této trase projela německá průzkumná hlídka, složená z motocyklu BMW s postranním vozíkem a nákladního automobilu. O jejím průjezdu partyzáni nevěděli (tato hlídka se na začátku ozbrojeného střetu vrátila zpět a velmi účinně se zapojila do začátku ozbrojeného střetnutí). Začátek ozbrojeného střetnutí tak, jak jej popsal Jaroslav Kousal, by musel gradovat v rozmezí 20 až 30 vteřin. Německý velitel kolony by musel okamžitě zavelet k palbě, což je pro parlamentáře, označeného bílou vlajkou, zcela absurdní (viz Ženevské úmluvy, kapitola III.: „Zneužití bílé vlajky parlamentářů je zakázáno.“). Velitel logicky trval na dalším průjezdu kolony, Jaroslav Kousal naopak trval na okamžité kapitulaci a odzbrojení.

Střelbu v úvodu ovládli Němci, částečně i díky nedisciplinovanosti partyzánů. Ta byla u řady z nich rovněž způsobená zkonsumovaným alkoholem (syn starosty obce Luděk Jebavý jako pamětník potvrdil, že po odjezdu partyzánů bylo na louce proti jejich domu nalezeno 8 až 10 vypitých lahví od vína). Někteří partyzáni neuposlechli rozkazu nestřílet do doby, než bude zjištěna skutečná síla nepřítele. Jejich jediným přirozeným úkrytem, kterým se mohli nepozorovaně přesunout, byl mělký úvoz, táhnoucí se kolmo na silnici směrem za statek Bergmanových (čp. 42). Němci naopak viděli dolů ke křižovatce a na krátkou rovinku před prvními domy obce, kde žádné auto nestálo.

Partyzáni, kteří v úvodu střetu ukvapeně zahájili střelbu a vyběhli nedisciplinovaně po prudkém běhu na louku nad křižovatkou, byli prvními oběťmi přesné střelby Němců, vedené od čelního vozu německé kolony z kulometu MG-34. Pod tímto místem jsou nyní oba pomníčky. Němcům se v první fázi boje podařilo umístit další kulomet MG-34 u okraje lesa Hnatovsko na protější straně potoka Olšina, odkud postřelovali prostor křižovatky, z dalšího kulometu postřelovala prostor německá průzkumná hlídka z vrcholu Klimentova kopce. Teprve později se malé skupině partyzánů podařilo identifikovat palebné posty obou německých kulometů, nepozorovaně proniknout za poslední domy v horní části obce a oba německé kulometry postupně umlčet.

V místě tragické události se v současnosti nachází dva pomníčky věnované některým obětem tragické události. Po mnoho let zde byla otočka mužské kategorie Peřimovské desítky a před samotným během se zde kladly květiny. Původně na tomto místě stál pouze pomníček Jaroslava Kouckého, pomníček dalších obětí byl osazen až o mnoho let později.

foto mz (22. 3. 2025)

Hlavní bojové střetnutí skončilo po přibližně 50 minutách. V podvečer dorazila na místo střetnutí posila 25 partyzánů z Chuchelny, vedená Karlem Dumkem a Karlem Kotrbou (o tuto další pomoc telefonoval v podvečer člen partyzánské skupiny NIKOLAJ Václav Sucharda z Peřimova). Tato skupina se však podílela pouze na tzv. dočišťovací operaci, při které se partyzáni snažili zadržet v okolních lesích rozprchlé členy německé kolony. Na vývoj hlavního bojového střetnutí neměla tato skupina vliv, neutrpěla žádné ztráty. Z hlavní bojující partyzánské skupiny POPOV však bylo smrtelně zraněno pět jejich příslušníků - Jaroslav Koucký z Chuchelny (narozen v roce 1921, zemřel po zranění břicha v nemocnici v Semilech dne 11. května 1945), Vladimír Zeman z Benešova, Jaroslav Kočí z Hořenska, z řad ruských partyzánů svobodník pěchoty Alexandr Kwintschia (narozen v roce 1917, zemřel v Masarykově všeobecné veřejné nemocnici v Jilemnici dne 11. května 1945) a neznámý partyzán. Na místě střetnutí prokazatelně nebyl smrtelně zraněn Nikolaj Baranov (narozen v roce 1907, nesprávně také uváděný jako Mikuláš Baranov), který zemřel 26. května 1945 v nemocnici v Jilemnici. Podle dochovaných podkladů utrpěl těžké zranění břicha již 5. května, když přesunující se skupina partyzánů padla do německé léčky na Strážníku a musela se odtud probít z obklíčení. Dalších sedm mužů z hlavní partyzánské skupiny bylo zraněno, mezi nimi např. Jaroslav Bečka lehce, Petr Vondra těžce (zranění břicha), Zdeněk Řepka těžce (boční průstřel hlavy) a Miloš Koblře těžce (několikanásobný průstřel ramena).

V německé koloně bylo mnoho německých civilistů, kteří pochopitelně nemohli plnit vojenské rozkazy, mnozí z nich nebyli ani ozbrojeni a spoléhali na to, že vojenské vedení kolony je dopraví do zajetí do západní spojenecké zóny. Po zahájení střelby se snažili zachránit útekem a tento zmatek značně ovlivnil celkovou bojeschopnost kolony a způsobil značné ztráty na životech těchto civilistů. Ti byli v pozdějším období ozbrojeného střetu doslova zmasakrováni.

Po ukončení boje v horní části Mříčného se povolovaná posila 25 partyzánů z Chuchelny vracela v podvečer zpět. Po průjezdu Peřimovem však narazila při příjezdu na most přes Jizeru na ozbrojenou německou kolonu tří nákladních aut a čtyř motocyklů. Na místě se rozpoutal krátký boj, při kterém byli tři Němci zabiti, tři zraněni, pak se německá kolona vzdala (na straně partyzánů nebyl zraněn nikdo). Další osud zde zajatých Němců ani zabavené techniky není znám.

Výsledky ozbrojeného střetnutí v horní části obce Mříčná byly pro Němce tragické – na místě zůstalo 62 mrtvých, 31 zraněných, 150 německých vojáků a civilistů bylo zajato. Střelba se ozývala ojedinele i přes noc, některým vojákům z německé kolony se podařilo při přestřelce uprchnout. Zdecimovaná kolona Němců byla za pomoci občanů ze Mříčného ještě odpoledne odzbrojena a zajištěna. Část zajatých Němců byla pod ozbrojeným doprovodem převedena do budovy Lidového domu (čp. 28), většina z nich byla umístěna do přízemí místní školy.

upraveno a kráceno mz

Jubilea v roce 2025

(jubilejní věk 70, 75, 80, 85 ...):

100 let:

Marie Enochová (3. 11. 1925), čp. 20

91 let:

Jaroslav Nechanický (7. 4. 1934), čp. 49

85 let:

Václav Janoušek (17. 4. 1940), čp. 133

Antonín Hejral (11. 7. 1940), čp. 132

80 let:

Miloslava Zaplatílková (23. 8. 1945), čp. 134

75 let:

Jiří Marek (23. 4. 1950), čp. 131

Alena Lukešová (1. 6. 1950), čp. 134

70 let:

Vlastislav Vundrlich (19. 8. 1955), čp. 120

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví a hodně štěstí a spokojenosti do dalších let.

Pohyb obyvatelstva v roce 2024:

Narození:

Vilém Plíšek (22. 4. 2024), čp. 162

Evelin Zelenková (9. 5. 2024), čp. 70

Kamil Holec (14. 10. 2024), čp. 143

Adéla Gejdošová (15. 5. 2024), čp. 89

Matyáš Polák, (14. 10. 2024), čp. 143

Petra Jónová (14. 10. 2024), čp. 143

Úmrtí:

Nataša Horáčková (10. 3. 2024), čp. 121

Jiří Jiříšta (19. 9. 2024), čp. 52

Odstěhovaní:

Marek Gernert (19. 2. 2024), čp. 153

Jan Jiříšta (20. 2. 2024), čp. 71

Markéta Šolcová (26. 2. 2024), čp. 145

Adéla Gejdošová (14. 5. 2024), čp. 89

Eliška Zálabská (9. 10. 2024), čp. 151

Petr Lukeš (29. 11. 2024), čp. 96

Nela Skřivánková (23. 12. 2024), čp. 131

Přistěhovaní:

Magdaléna Plíšková (29. 1. 2024), čp. 162

Simona Dopitová (29. 1. 2024), čp. 162

V průběhu roku 2024 počet obyvatel Peřimova klesl z 280 na 279.

Počasi

Srážky (v mm) v Peřimově v uplynulých šesti letech zaznamenané Zdeňkem Zemánkem:

	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Leden	150	43	86	79	93	101
Únor	35	146	51	157	70	141
Březen	82	49	32	9	112	37
Duben	9	9	20	48	68	33
Květen	92	107	102	43	21	21
Červen	17	146	59	82	35	53
Červenec	25	54	106	78	54	51
Srpen	43	89	139	58	160	65
Září	83	48	39	93	23	114
Říjen	71	90	49	31	63	29
Listopad	83	43	70	43	146	60
Prosinec	62	42	71	76	136	71
celkem	752	866	824	797	981	776

Tříkrálová sbírka vynesla v lednu 2024 v Peřimově 18 496 Kč. Děkujeme!

Zpravodaj OÚ Peřimov, tel.: 481 543 264, obec.perimov@tiscali.cz, www.obecperimov.cz
Uzávěrka 31. 3. 2025, počet výtisků 165, neoznačené texty a fotografie Mojmir Zemánek.